

Sapatti 51

TAPAUSTUTKIMUKSET

Avaintekstit: 4 Moos. 13:26-14:10, 26-30; 27:1-11; Joos. 14:6-14; Tuom. 3:7-11; 1 Kun. 17:9-24; 2 Kun. 4:7; Obadja 20; Mark 12:41-44; Luuk. 17:11-19; 23:40-43; Joh. 8:1-11.

Tavoitteet

Nuori:

1. analysoi lyhyitä Raamatun kertomuksia etsien niistä niiden esiin tuomia periaatteita.
2. tutkii Raamatun henkilöiden valintojen syitä ja seurauksia tietyissä kokemuksissa.
3. kuvailee omien valintojensa vaikutusta omaan ja toisten hengelliseen kehitykseen.

Tarvittavat materiaalit

Saippualliuosta ja rengas kuplien puhaltamiseen, paperia, liitutaulu.

Johtajalle

Monista lyhyistä Raamatun kertomuksista näkee hyvin valintojen syyt ja seuraukset. Lukijoina tehtäväksemme jää usein tulkita kertomusta periaatteen valossa, joka meidän täytyy itse päätellä. ”Mitä Jumalan ominaisuutta tai hengellistä lakia kertomus valaisee?” kysymme itseltämme. Tällä tavalla jokaisen henkilön elämäkokemukset tulevat oppikirjaksi meille Jumalan ominaisuuksista ja hänen tavastaan huolehtia maailmankaikkeudesta.

Aloituis

- A. Havainnollista syyn ja seurauksen periaatetta puhaltamalla kuplia. Keskustelkaa seuraavista:
- Jos puhallan liian kovaa, mitä kuplalle tapahtuu?
 - Mitä muuta tiedät kuplien puhaltamisesta?
 - Mistä opit näitä asioita?
 - Miksi on tärkeä kokea itse omien tekojemme syyt ja seuraukset?
 - Mitä, jos emme koskaan näkisi tekojemme seurauksia?
 - Mitä tapahtuisi, jos oppisimme vain omista kokemuksista – emme näkemällä, kuulemalla ja lukemalla toisten kokemuksista?
- B. Kysy nuorilta valinnoista, joita he tekivät nuortenluokalle tulon suhteen. Oliko heillä vapaus valita tullako vai eikö tulla? Miten he valitsivat, mitä pukea päälle? Miten he valitsivat istumapaikkansa tai kenen viereen istua? Onko näillä valinnoilla suuri vai pieni vaikutus heidän loppuelämälleen? Pyydä nuoria kuvailemaan, miten pieneltä vaikuttavalla päätöksellä tulla sapattikouluun voi olla suuri merkitys loppuelämälle. Millaisessa tilanteessa vähäpätöiseltä tuntuva päätös, kuten kenen viereen istua, voi muodostua hyvin merkittäväksi tulevaisuuden kannalta?
- C. Anna nuorille vastattavaksi seuraava mielipidekysely. Pyydä heitä kirjoittamaan lauseiden perään joko S = Samaa mieltä, E = Eri mieltä tai X = En osaa sanoa.
1. Nykyisin vaaditaan suurta uskoa siihen, että uskoo Jumalaan.
 2. Jokaisella on oltava tietty määrä uskoa, että pystyy elämään normaalisti.
 3. Usko on lahjaa Jumalalta.
 4. Jos uskomme koko sydämestämme, että jokin asia tapahtuu, niin se tapahtuu.
 5. Kun Jeesus sanoi meidän pystyvän siirtämään vuoria, jos meillä olisi tarpeeksi uskoa, Hän ei tarkoittanut kirjaimellisia vuoria.

Sanaan uppoutuminen

- A. Yksi tapa tutkia kertomusten periaatteita on ryhmitellä samantapaisia tilanteita käsittelevät kertomukset yhteen ja analysoida niitä. Pyydä nuoria mainitsemaan ongelmia, joiden kanssa he kamppailevat omassa elämässään, esim. temperamentikkaan luonteen hillitseminen, masennus, sinnikkyuden tai rohkeuden puute.

Valitse yksi nuorten mainitsemista aiheista ja pyydä nuoria etsimään Raamatun kertomuksia ihmisistä, joilla oli sama ongelma. Kertomuksia voi tulla mieleen heti tai nuoret voivat jakautua ryhmiin etsimään niitä Raamatun eri osista, esim. yksi ryhmä etsii Mooseksen kirjoista, toinen Tuomarin ja profeettojen kirjoista, kolmas Kuninkaiden kirjoista ja Aikakirjoista, neljäs evankeliumeista ja viides Apostolien teoista.

Pyydä nuoria analysoimaan löytämiään kertomuksia ja kirjatkaa vastauksia taululle kolmen otsikon alle: ”valinnat”, ”seuraukset” ja ”periaate”. Mitä valintoja kertomuksissa tehtiin? Mitä niistä seurasi? Keskustelkaa, miten nämä esimerkit syistä ja seurauksista auttavat meitä ymmärtämään luomakunnassa ilmeneviä hengellisiä periaatteita.

- B. Toinen tapa tutkia kertomusten periaatteita on tutkia kertomuskokoelmaa ja etsiä niistä valintoja ja teemoja. Analysoikaa 2 Moos. 1-20 kertomukset. Jaa luvut nuorten kesken. Anna jokaiselle paperiarkki, joka jaetaan neljään sarakkeeseen, ja pyydä kirjoittamaan annettujen lukujen kertomuksista otsikot ja päätapahtumat ensimmäiseen sarakkeeseen, valinnan tekijä toiseen sarakkeeseen, mikä valinta oli kolmanteen sarakkeeseen ja mitä seurauksia valinnalla oli neljänteen sarakkeeseen.

Keskustelkaa havainnoista seuraavien kysymysten avulla:

- Millaiset valinnat vaikuttivat olevan yleisimpiä näissä kertomuksissa?
- Mitä yleistyksiä valintojen seurauksista voisi tehdä?
- Mitkä käyttäytymisperiaatteet näyttävät toistuvan näissä kertomuksissa?
- Mitä Jumalan ominaisuuksia korostetaan?

- C. Lukekaa osia Heprealaiskirjeen 11. luvusta. Tässä luvussa kerrataan useiden Raamatun henkilöiden uskonkokemuksia. Nämä tapaukset osoittavat, miten tavalliset miehet ja naiset luottivat Jumalan lupauksiin ja uskoivat asioihin, joita he eivät pystyneet selittämään.

Henok [eli Eenok, VKR] (Jae 5, ks. myös 1 Moos. 5:24.) Meille ei kerrota kovin paljoa Henokin elämästä, mutta tiedämme, että hän käytti paljon aikaa mietiskelyyn ja rukoukseen. Hän oli tarkka valitsemastaan seurasta. Hän edustaa ihmisiä, jotka elävät puhtaasti ja virheettömästi korruptoituneena aikana – niitä, jotka muutetaan, kun Jeesus tulee takaisin.

Abraham (Jakeet 8-10, ks. myös 1 Moos. 12:1-5.) Vaikka Abrahamin perhe oli rikas, ei ollut pikkujuttu kerätä kaikki kampeet ja lähteä matkaan pienellä varoitusajalla. Meidän on hyvä muistaa, että kun Jumala pyytää meitä tekemään jotakin, hän on kanssamme koko ajan. Tässä usko astuu mukaan kuvaan. Meidän tulee uskoa ja luottaa siihen, että Jumala on joka hetki valmis auttamaan.

Mooses (Jakeet 24-26). Mooseksen tapaus osoittaa, että Jumala voi toimia myös uskolle vihamielisissä olosuhteissa. Vaikka Mooses mainitaan uskonsankareiden joukossa, hänellä ei alussa ollut runsain mitoin uskoa (ks. 2 Moos. 3:1-4:17). Mooseksen tarina voi rohkaista niitä, joita pelottaa Jumalan tahdon mukaan toimiminen.

Rahab (Jakeet 30-31, ks. myös Joosua 2:1-21; 6:15-23). On mielenkiintoista, että Rahab on mainittu uskonsankareiden kuten Abrahamin, Jaakobin ja Mooseksen rinnalla. Hän oli pakana ja prostituoitu. Silti Jumala säästi hänen henkensä ja hänet mainitaan tässä uskonsankareiden luvussa.

Marttyyrit (Jakeet 35-40). Huomaa, että Heparalaiskirjeen kirjoittaja päättää luvun synkempään kuvaan siitä, mitä uskollisuus merkitsee. Keitä näihin jakeisiin voisi sisällyttää?

Kysymyksiä keskusteltavaksi

1. Valintojemme vaikutuksista oppiminen on tärkeä kehittymisen periaate. Joistakin seurauksista opimme välittömästi –kättä ei tarvitse laittaa montaa kertaa tulikuumalle hellan levyille, kun opimme läksymme. Millaiset muut opetukset opimme yhden tai kahden erehdyksen jälkeen?
2. Miksi joidenkin asioiden täytyy toistua monta kertaa ennen kuin opimme ne? Voitko mainita esimerkkejä omasta elämästäsi tällaisista opetuksista?
3. Onko joitakin periaatteita, jotka ymmärrät, mutta joita sinun on vaikea toteuttaa käytännössä?
4. Miksi on kestänyt 6000 vuotta opetella niitä opetuksia, joita Jumalalla on mielessään meitä varten? Mihin opetukseen ihmiset tuntuvat juuttuvan eniten?
5. Mikä tehtävä Raamatun kertomuksilla on tarvitsemiemme opetusten valaisemisessa?
6. Mitä opetuksia Jumalan kansan täytyi oppia päästäkseen Luvattuun maahan? Mitä Babylonin pakkosiirtolaisuus opetti Jumalan lapsille? Mitä Jumalan kansan tarvitsi vielä oppia, kun Jeesus oli maan päällä? Millaisten opetusten parissa me työskentelemme nykyisin?

Lopetus

Raamatun kertomukset ovat arvokas työkalu kansojen ja yksilöiden valintojen pitkäaikaista vaikutuksista oppimiseen. Anna kaikille paperia ja pyydä kirjoittamaan siihen jokin tärkeä valinta, jonka he ovat tehneet lähiaikoina, sekä pitkäaikaisvaikutus, jonka he uskovat sillä valinnalla olevan elämäänsä. Pyydä heitä vielä kirjoittamaan paperin kääntöpuolelle, mitä joku muu, joka lukee tästä valinnasta, voi oppia Jumalasta.

Cheryl Woolsey